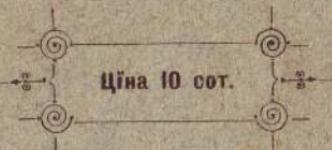

Ч. III. Видане Русского Товариства педагогического.

БАЙКИ Леоніда Глібова.

Друге видане.

У ЛЬВОВІ.

З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка
під зарайом К. Беднарського.

1903.

Ч. III. ВИДАНН РУСКОГО ТОВАРИСТВА ПЕДАГОГІЧНОГО.

БАЙКИ Леоніда Глібова.

ТАМ ХОРОШЕ, ДЕ НАС НЕМА.

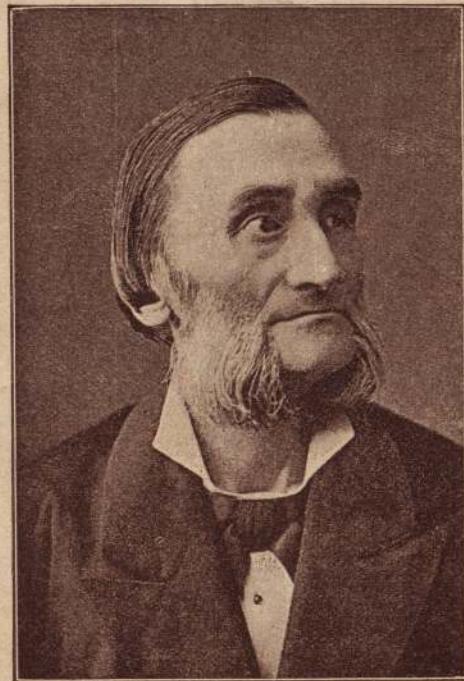
Я Г Н Я.

ХАЗЯЙКА І ЧЕЛЯДКИ.

Друге видання.

У ЛЬВОВІ, 1903.

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка
під зарайом К. Беднарекого.

Леонід Глібов.

Там хороше, де нас нема.

I.

Над річкою стояв великий гай,
Зимою — затишок, а літом Божий рай;
Усяка пташечка, радіючи сьпівала,
Весну і літо привитала.
В тому гаю два Голуби були
І як брати любесенько жили,
Дай Боже так і людям жити.
Чого-б, здаєть ся, ще хотіти?
Кохати-б доленьку свою
І воркотати мило, тихо.
Так ніт-же! і в гаю
Никає завидюще лихо. —
Знайшов ся божевільний Шпак
І брата меньшого він став дурить брехнею,
І так і перетак:
„Що ви пишаєте-сь долиною свою,
Коли ще більше сьвіта є?

От хоч і я — житя свое
До вашого не прирівняю, —
Я більше бачив, більше знаю,
Бо дома не сижу;
Не брешуши, тобі скажу:
У вашу сторону я в гості прилітаю,
А летючи сюди, усюди побуваю,
До всього придивлю-сь
І розуму як кажуть, наберу-сь.
У вашому гаю — що можна тут побачить?
Вівчар між нивами манячить,
Нічого дивного нема,
А там — подумай ти, небоже:
Стойть тобі гора, на тій горі зима,
А під горою літо Боже,
Скрізь зелено, усе цвите...
Чого там не росте?
Від ласощів аж віття*) гнутъ ся,
Не знаєш до чого й сунуть ся:
Ми'далики і виноград,
Їси, їси, аж рад.
Тут тілько й ласощів, що просо та пшениця...
А що таке, спітати би вас, жар-птиця?
Диковинки**) такі як там,
І не приснить ся вам."

II.

Наслухав-сь Голубок шпакової дурниці,
Аж крильця трусять*) летіти до жар-птиці.
І став він братови казать:
„Я хочу, братику, летіть, побачить сьвіта;
У нас єще багато буде літа,
Далеко вспію облітать.
Почув би ти, що Шпак розумний каже,
Завидно стане хоч кому.“
Брат здивував-сь і так сказав єму:
„Шпак нісенітницю таку тобі розмаже,
Що й груші на вербі ростуть;
Шпаки, я знаю, брешуть дуже,
А дурні ім і віру ймуть.
Не гріх, не жаль тобі, мій друже,
Мене покинуть і майнуть?
Нас птиці осьміють, —
Жили, жили та розлетіли-сь...
Хибаж на те ми подружили-сь,
Щоб потім плакать, жалуватъ?
І день і ніч я буду сумоватъ;
Чи хмара набіжить, чи ворон де закряче,
Я думати-му: деж то він,
Голубчик мій? Серед чужих долин
Лежить в недузі, може, плаче?

*) галузи.

**) дивні речі.

*) трясуть.

Не мати-ме спокою серденько мое...“

А братчик знов свое:

„Не на довго-ж я хочу полетіти —

На тиждень, чи на два, а потім і верну-сь,
І знов ми будемо з тобою вкуні жити:

Не бій ся, братику, я-ж не бою-сь:

Побачить хочеть ся міні жар-птицю дуже.

Про все, про все тогді, мій друже,
Я розкажу тобі: де був,

Що бачив, що почув,

Я облітаю всі куточки...“

— „Бог знає, каке брат, чи доживу...“

А сліззи капають тихенъко на листочки

І падають росою на траву.

Не помогло-сь, — летіти та й летіти!

„Прискучило тобі зі мною жити,

Примовив брат: нехай і так,

Нехай сьмістеть ся Шпак;

Мене згадаеш, мілий друже,

І пожалкуеш дуже, дуже...“

III.

Рестав ся Голуб сам; сумуючи сидить;

А неслухняний брат летить, летить...

Де не взяла-сь на небі чорна хмара

І блискавка і дощ, неначе Божа кара.

Злякав ся Голубок

І на суху вербу спустив ся;

Як не ховав-сь, як не тулив ся,

А все-таки як хлющ обмок.

Переполох затих і сонечко пригріло;

Він далі полетів, а лихо знов приспіло.

У полі пасіка стойть;

Під деревом пшено розсипане лежить;

Голодний Голубок зрадів, не оглядів ся —

Під сіточкою опинив ся,

Бо то принадонька була.

Чи сіточка гнила,

Чи так воно вже скало-сь,

Хоч ніжку натрудив, хоч крилечко помяло-сь,

Однаке вирвав ся і полетів.

Одумати ся не вспів,

На зустріч знов біда велика:

На его кинув ся Нулика*;

От-от-би Голубок пропав, —

Де взявся Орел — і ворога прогнав.

Не стало сили більш летіти;
У хуторі під тином він присів,
Щоб трошечки спочити;
Сидить, задихав ся, змарнів
І трусить ся і хниче,
Біда біду, як кажуть, кличе;
Десь Хлопчик недалечко був,
На его каменем шпурниув
І в голову як-раз ударив дуже...
„Ой, деж ти, братику, мій друже!“
Схопивши-сь, крикнув Голубок
І повернув у рідний свій куток.
Де й сила тая узяла ся;
Яка біда над ним стрясла ся,
А як стріла, він легко полетів
Туди, у тихий гай, де Бог благословив.
„Ой, краю мій, мій раю!
Тебе я привітаю!“
Промовив він, спускаючи-сь у гай.
Розвеселив він брата невзначай;
Всю ніч они тогді не спали
І тихо, любо розмовляли,
Аж покіль сонечко не підняло-сь;
Жаль, що росказуватъ прийшло-сь
Не про диковинки, а про лиху годину.
„То Шпак мудрований хотів мене звести“,
Жалів ся менший брат: „голубчику, прости!
Тепер тебе до-віку не покину.“

IV.

На крильцях правдоночки я баечку пустив,
Щоб всякий знов і розумів,
Що в сьвіті Божому нема кутка без горя,
Не тілько тут, а і по той бік моря.
Кому мандрівка съміх, кому усе дарма,
Хто вітрить ся кудись шукати якогось раю,
Тому я приказку стареньку пагадаю:
Там хороше, де нас нема.

Я Г Н Я.

Моторні діти, дівоньки й хлопята!
 Первоцьвіт наш, веселі небожата!
 Щоб знали ви, як в сьвіті треба жити,
 Як шановати долю молоден'ку
 І стерегти-сь, чого не слід робить,
 Я розкажу вам баєчку маленьку.
 Було собі Ягня, потішненьке таке, —
 В кошарі не було такого,
 Жартливе і швидке,
 Не слухало нікого.
 Раз, — чи само, або ж підмовив хтось, —
 Надумало-сь воно все стадо насъмішити,
 У вовчу шкуру одягло-сь.
 І ну скакать, аукать і страшити.
 Рекочуть ся, плигають^{*)} і кричать
 Неначе-б-то боять ся вовкулаки^{**}),

^{*)} скакуть.

^{**)} простий народ вірить, що чоловік може перемінити сь в вовкулака, се є в вовка.

Таке там стали вироблять,
 Аж насторочили-сь^{*)} собаки,
 А потім кинули-сь на вовчика гуртом,
 Дали єму такої наминачки,
 Шо аж шматки посипали-сь кругом —
 Собаки не дають вовкам потачки...^{**})
 Де й дів ся съміх, підняв ся стон і плач
 На силу бідного оборонили. —
 От-так, як бач,
 Із жартів лиха наробили !
 Всіх жаль бере — овечок і ягнят,
 І журить ся вівчар, і плаче бідна мати,
 Бо то не іграшки, не жарт
 В зубах собачих побувати.
 Такого лишен'ка ніколи-б не було,
 Коли-б не слухало дурної волі ;
 Жило-б собі Ягнятко і росло,
 Радіючи на чистім полі.

^{*)} наїжили-сь.

^{**)} не дають потачки = не поблажають.

Хазяйка*) і челядки.

Колись була госпоженька старен'ка,
 Багата і скучен'ка,
 Два віки-б-то, чи що, хотіла жити;
 Весь день клопочеть ся і не приляже,
 Вночі не переспить.
 „Ви-б заспокойли-сь, було хтонебудь скаже:
 І докіль турбовать ся вам?
 Нехай би вже унукам та синам.“
 Бабусенька була розумниця велика,
 Усе було одно твердять:
 „Давнєнько сказано, своя рука-владика,
 Мене вже, серден'ко, не вчить.“
 Були у неї дві Челядки;
 Труднєнько було жити,
 Обридли ім бабусині порядки,
 І у неділеньку приходило-сь робить;
 Не те, щоб погулять, нема коли й заснути,

*) господиня.

Як добрі люди сплять;
 Се-б від такої тяжкої покути
 Хоч куди видно утікати;
 Поляжуть спать, — не вспіє сон приснить ся,
 Госпоженька вже й гомонить:
 „Вставати час! на сьвіт благословить ся!
 Вам тілько-б спать, а діла не робить.“
 У хаті півень*) був, здоровий та горлатний,
 Челядкам він спокою не давав,
 Ранійш усіх заходить ся съпівати,
 Неначе панії він іциро догаджав.
 Прийшла Челядкам думка злая,
 Щоб ворога денебудь діть,
 Притихне, мов, яга**) стара
 Пізнійше буде іх будить.
 „Де півець? де? госпоженька питает:
 У ранці був, недавнечко съпівав...
 Шукайте! може він в чужім дворі гуляє!
 Догляділи? ви й раді, щоб хто вкрав!“
 Челядки бігають неначе-б-то шукать,
 „У ранці був! недавнечко съпівав, —
 Хозяйку, съміючись они перекривають,
 А з півня й слід пропав.
 Не довело-сь Челядкам довше спати,
 Дурна падія — вийшло гірш:

*) когут.

**) лиха баба.

Хазяйка ремствує*), щоб часу не втеряти**),
Будить їх стала ще раніш.

Старі люди правду кажуть:
Два хитрих мудрого не переважутъ.

Видання Русского педагогічного Товариства.

Образкові видання.

8 Звіринець	29 сот.	60, 62, 69, 75, 76 Казки
9 Гостинець	20 "	Андерсона Ч. 1, 2, 3,
10 Забавки	20 "	4, 5 по 50 сот. разом
11 Менажерия	20 "	опр. 2 кор. 90 сот.
17 Квіточка	40 "	63 Байки Бричапінова 30 ,
18 Віночок	40 "	64 Робізон Чайченка 80
21 Забавки для дітей	80 "	опр. 1 кор. 10 "
22 Наши діти ч. I.	80 "	65 Мірон: Пригоди Дон
23 " ч. II.	80 "	Кіхота (друге видане) 80 "
24 Діточі вигадки ч. I.	60 "	опр. 1 кор. 10 "
25 " " ч. II.	60 "	66 Байки братів Ірімів 50 "
26 Наши звірятя	80 "	101 Гете-Франко: Лис
58, 68 Казки народні ч. I i 2 по 50 сот. разом	опр. 1 кор. 30 ,	Микита (третє цілком зміщене видане) 1 кор.
		опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образів.

1 Молитвенник народний, 30 сот в полотно оправлений по	40 сот.
3 Китиця желань 2. розширене видане	40 "
4, 5, 6, Читанка ч. I., III., IV. оправлі по 40., без оправи по	20 "
7 Ів. Левицкий: Попались. Різдвяні сценки	20 "
12 Вол. Шухевич: Записки школляра	40 "
13 Тарас Шевченко. Кобзар для дітей	40 "
15 Юлій Верне. Подорож довкола землі 1 кор. 20 опр. 1 кор. 50	"
28 Василь, В-р. Джопатан Свіфт. Подорож Гулівера до великанів	50 "
29 Мальота. Без родили 80 сот. опр.	1 кор. 10 "
30 А. Гладійський. Огород шкільний	1 кор. 20 "
33 Л. К. Робілон пейзажів	20 "
47 Ів. Франко: Абу-Каземові Кашці	40 "
54 Тарас Шевченко. Кобзар 2 кор. 40 сот. опр. 2 кор. 80 с. в полотно	3 кор. 10 "
67 Ів. Спілка. На чужині 40 сот. опр.	54 "
71 Оповідання для дітей 40 сот. опр.	54 "
72 Мих. Конюшинський. Оповідання 40 сот. опр.	54 "
73 Олекса Катренко. Оповідання 40 сот. опр.	54 "
74 Василь В-р. Подорож до краю Лідіїутів 50 сот. опр.	64 "
77 А. Кримекий. Переклади 40 сот. опр.	54 "
79 Д. Н. Маміна-Сибіряка. Дитячі оповідання 30 сот. опр.	44 "
80 А. Пушкін. Байки	30 "
81 Марко Вовчок, Оповідання I, частина 30 сот. опр.	44 "
82 Марта Борецька, Істор. оповідання 64 сот. опр.	80 "
83 Ковалів Стефан. На прічках, оповідання 30 сот. опр.	44 "

*) нарікає.

**) утратити.

84	Др. Мих. Пачовский. Народні думи з поясненнями, I. ч.	
	64 сот. опр.	84 сот.
86	Гр. Л. Толстой. Казки 40 сот. опр.	54 "
87	И еми О. Конисьского 30 сот. опр.	44 "
88	П кацана лож. Комедийка Кучальської 20 сот. опр.	34 "
90	Ді віт пригоди Комаха Санґвіна, I. частина 40 с. опр.	70 "
91	Перша Китичка для малих дівчат. Е. Ярошинської	20 "
92	Малій съїїваник.	20 "
93	Клявдія Лукашевич. Серед цвітів, комедия в 2. діях	16 "
94	Друга китичка для малих дівчат. Е. Ярошинської.	20 "
I.	Леоніда Глібова: Байки	10 "
II.	ІІІ. IV. В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповідання по.	10 "
VI.	Дума про книгиню Кобзаря	10 "
VII.	У Дніпрової Чайки: Казка про сонце та його сина;	
	Пис пка по.	10 "

Сссі книжочки апробовані Радою Шкільною на нагороди пильності до школ народних, а Інститутка і Шекспір в повістках до школ виділов **х.**

Замовляти можна в Товаристві Педагогічнім у Львові улиця св. Софії ч. 9а., в книгарії Наукового Товариства ім. Шевченка ул. Чарнецького ч. 26 і в книгарні Ставро-нігіївського Інститута ул. Руска ч. 3.

